Rok IVty Nr. 12. Kraków, dnia 15 Sierpnia. Rok 1876.

Wychodzi w Krakowie co tydzień przez czas pory zdrojowo-kąpielowej.

Biuro Redakcyi i Administracyi W KRYNICY w c. k. Zakładzie Zdrojowym.

Prenumeratę miejscową przyjmuje Administracya „**Czasu**“ w Krakowie, gdzie także dostać można pojedynczych Numerów „**Krynicy.**“

KRYNICA

Tygodnik poświęcony ojczystym Zakładom zdrojowo-kąpielnym.

Redaktor
Dr MICHAŁ ZIELENIEWSKI
Lekarz Rządowy c. k. Zakładu Zdrojowego w Krynicy.

Prenumerata wynosi

w Krakowie na miejscu 1 złr.
w Monarchii austryacko-węgierskiéj z przesyłką pocztową . . . . . 1 złr. 20 c
Numer pojedynczy . . . — 6 „

Należytość za prenumeratę lub za umieszczenie ogłoszeń odsyłać należy **franco** do **Biura Administracyi.**

Od Redakcyi.

Redakcya czasopisma ***„Krynica“*** *zachęcona szlachetnym czynem* ***Wielmożnéj Trzebińskiéj Anieli*** *z Wołynia, dla kuracyi w Zakładzie zdrojowym krynickim obecnie przebywającéj, która z własnéj inicyatywy złożyła* ***ofiarę złr. 5*** *dla ulgi ubogich, poratowania zdrowia w Krynicy szukających, otwiera subskrypcyę dobrowolnych składek: celem uzupełnienia funduszu na wybudowanie* „domu schronienia“ *dla ubogich, udających się co raz liczniéj do zdrojów krynickich; ku czemu dotychczas zebrany fundusz* ***w kwocie złr. 3066 kr. 3*** *posłuży, jak o tem w naszem czasopiśmie* (Vide „Krynica“ z r. 1876 Nr. 1 i 3) *wspomnieliśmy.*

MATERYAŁY
DO HISTORYI C. K. ZAKŁADU ZDROJOWEGO W KRYNICY

zebrał

Dr Zieleniewski.

(Ciąg dalszy).

VI.

Po Drze Nennlu mianowano lekarzem zdrojowym dla Krynicy Dra Fryderyka Wilhelma Harlanda ze Styryi(?), na mocy rozporządzenia Administracyi dóbr (z dnia 21 Stycznia 1809 r. L. 1070), z roczną pensyą złr. 600 i następnym dodatkiem złr. 100 (w moc rozporządzenia Administracyi dóbr z dnia 9 Maja 1810. L. 5755) tudzież z emolumentami pierwotnie Dr Nennelowi przyznanemi.

Dr Harland, obcokrajowiec i nieznający polskiego języka, funkcyonując na posadzie Lekarza zdrojowego w Krynicy przez lat 5, aż do swego zgonu (umarł bowiem dnia 31 Stycznia 1814 roku), zgoła niczem nie przysłużył się Zakładowi zdrojowemu. Niepozostało bowiem żadnéj wzmianki, ani śladów w aktach pracy scyentificzno-lekarskiéj po Drze Harlandzie dla Krynicy podjętéj.

Smutneto zaiste były czasy — w których kierunek naukowy nad polskiem zdrojowiskiem, a opiekę lekarską nad polskiemi pacyentami dzierżyli obcokrajowcy, niczem, oprócz pobieranych pensyi i innych dochodów, z instytucyą sobie powierzoną nie zespoleni; to też nie oni Zakładowi, ale Zakład im służył; a prostem następstwem tego był zupełny zastój rozwoju owego młodocianego instytutu zdrojowo-leczniczego, pomimo ogromnych usiłowań i ofiar Rządu ku jego podniesieniu, skoro na owe niefortunne dla Państwa i dla Galicyi czasy, jednego roku nie wachano się forszusować na potrzeby Zakładu krynickiego złr. 44655 kr. 48 na nowe dla niego budowle i na polepszenie dawniejszych budynków; a skoro cały dochód z dzierżawy Zakładu przynosił zaledwo 1304 złr., któręto kwotę ówczesny dzierżawca Jerzy Hoffmann miał opłacać; gdyż smutne musiały być konstelacye owéj dzierżawy, skoro rozporządzeniem Administracyi dóbr z dnia 17 Marca 1810 r. L. 2923, opuszczono mu za r. 1809 połowę z czynszu dzierżawnego, a skoro w następnym t. j. 1810 roku płacił on tylko 788 złr. z téjże dzierżawy; zaliczki zaś dla zakładu udzielone, już w r. 1811 wzrosły do sumy 61328 złr.

Wprawdzie ówczesne czasy wojenne i przeróżne nieszczęścia a klęski ogólno-krajowe niesprzyjały kwitnieniu nowego zdrojowiska, ale też nie mogli i nie umieli go od nich uchraniać, ani ich odwracać ówcześni lekarze zdrojowi Krynicy, zupełnie obcy dla Zakładu i dla publiczności zdrojowéj, któréj języka nawet nie rozumieli. Nie pracowali oni w żadnym kierunku dla interesów zdrojowych, a ztąd poszło, iż frekwencya zdrojowa ustawicznie malała, iż odbyt wód krynickich z poprzedniéj ilości 14657 flaszek w r. 1808 sprzedanych, zmniejszył się w r. 1812 do 6647 flaszek.

Mimo tak niekorzystnych rezultatów wśród onych lat (1808—1812) z tutejszego gospodarstwa zdrojowego, Władze Rządowe nie ustawały w chwalebnéj działalności, skierowanéj ku rozwojowi Zakładu, zakupując przytykające do niego od prywatnych grunta za złr. 5000, wydając: na kanalizacyę Zakładu 5373 Złr., na budowę drewnianego domu przeznaczonego na restauracyę zakładową 5362 złr., na budowę murowanych stajen i wozowni 5852 złr., na rozpoczęcie budowy łazienek 4900 złr., na rozpoczęcie budowli t. z. *„Còmissionshaus“* (obecnie gmach c. k. Sądu powiat.) złr. 900, na sprawienie kotłów z 50 pipami do łazienek złr. 2193, na budowę lodowni 760 złr., na postawienie nakrycia nad zdrojem 1770 złr., a assygnując na wybudowanie pomieszkania dla Lekarza zdrojowego kwotę 5053 złr.

Opieka zatem i chojność Władz Rządowych dla Zakładu wcale nie ustawała i nie malała — a najlepsze chęci ku postawieniu Zakładu krynickiego na odpowiedniéj stopie do potrzeb ówczesnego czasu dobitnie ujawniają się: w znakomitych kwotach pieniężnych, na budowle dla Zakładu assygnowanych; w ustawicznie wytężonéj uwadze na ów Zakład ze strony Władz Rządowych; we wszelakiéj opiece nad Zakładem i nad jego różnorodnemi potrzebami jakoto: kommassacya gruntów około Zakładu położonych, budowa dróg do niego wiodących, silne czuwanie nad jego nieruchomemi własnościami, sprowadzenie z Billinu fabrykanta do wyrobu kamionek dla przesyłki wód krynickich, ustanowienie ogrodnika zakładowego z roczną pensyą złr. 150, z dodatkiem bezpłatnego pomieszkania, opału i ornego pola i t. p.

Gdyby przeto owi Lekarze zdrojowi i osoby ówcześnie w Zakładzie włodarzące, pojmowały swoje obowiązki, rozumiały swe zadanie a oboje spełniały; byłby Zakład krynicki arcyszybko rozrastał się i dojrzewał.

Ale niestety owi Lekarze i owe osoby nie umiały, a może i nie chciały być tem, czem być były powinny. Niechaj zatem milczenie nasze pokryje niepamięcią ich martwą obojętność dla Zakładu, a co gorsza ich nędzne czyny, jakich się względem Zakładu dopuszczali, a o jakich w aktach wyczytaliśmy. — Nie wyszczególniamy ich, bo nie jest naszem zadaniem: kreślenie historyi skandalicznéj.

VII.

Po Drze Harlandzie nastąpił z kolei, jako trzeci stały lekarz zdrojowy w Krynicy: Dr Franciszek Stirba de Stirbitz, zamianowany na tę posadę r. 1814 rozporządzeniem Administracyi dóbr z dnia 19 Lipca 1814 r. L. 8871 i piastujący rzeczony urząd do schyłku swego życia, które w Krynicy dnia 29 Maja 1832 zakończył.

Urodzony w Nowym Sączu z ojca Wacława, chirurga obwodowego, uczęszczał do szkół w Tarnowie i w Zamościu, nauki zaś lekarskie pobierał w Wiedniu, gdzie w roku 1808 dyplom Doktora otrzymał. Powróciwszy do kraju, osiadł w rodzinnem swem mieście w Nowym Sączu, oddając się prywatnéj praktyce. W r. 1814 Lekarzem zdrojowym w Krynicy zamianowany, naprzemian przez lato w Krynicy, przez zimę zaś w Sączu mieszkając, używanym bywał przez Władze Rządowe do rozlicznych czynności służby lekarskiéj. Jeżeli zasługi Dra Stirby dla Krynicy, jakie oględnem, łagodnem ale wytrwałem przedstawianiem u Władz potrzeb i ulepszeń dla Zakładu niezbędnych, nie są do zapoznania, to zaiste wielkie są jego zasługi, jakie Krynicy wyświadczył, podtrzymując względy publiczności dla tego młodziuchnego instytutu lekarskiego swoją towarzyską uprzejmością; a będąc skorym do spełniania wszelkich życzeń gości zdrojowych, a ochoczym do wyświadczania im wszelkiego rodzaju przysług towarzyskich, uczynił dla ówczesnéj nielicznéj drużyny kąpielowéj z własnego pomieszkania w Krynicy (obecnie dom Zakładowy „pod Topolami“) ognisko gościnności, któréj najpiękniejsze wzory na polskiéj ziemi posiadał. — Tem też najwięcéj na owe czasy przysporzył Krynicy rozgłosu i wziętości, jeżeli nie dla Zakładu zdrojowo-lekarskiego w ścisłem znaczeniu tego wyrazu, to jako dla miejsca, w którem zamożna szlachta w lecie rozweselić i ochoczo bawić się mogła.

Z prac umiejętnych Dra Stirby dla Zakładu krynickiego podjętych, najważniejszą jest monografia Krynicy, ogłoszona drukiem w r. 1816 (fracta pagina) w języku niemieckim i polskim, pod tytułem: „F. S. Stirba *Dr Med. und k. k. Krynitzer Brunnenartzt, Minerallquellen zu Krynica im Sandecer Kreise in Ost-Galizien. Lemberg 1816,* 8vo p. 89.“ — Dziełko to obok tekstu niemieckiego, zawierające drugostronnie i polskie tłómaczenie, poświęcone ówczesnemu Prezydentowi Galicyi Baronowi Hauerowi, miało podobno wyprzedzić inne Dra Stirby literackie prace o Zakładzie krynickim, drukowane w ówczesnych czasopismach, z któremi jednak nigdzie się nie spotkaliśmy.

Gdzie żywot swój Dr Stirba najdłużéj spędzał, tam też i głowę swą na wieczny spoczynek położył, to jest w Krynicy, dnia 29 Maja 1832, w 50 roku swego życia, pochowany w Muszynie.

Poświęciwszy Zakładowi zdrojowemu w Krynicy ośmnaście lat pracowitego swego życia, nieotrzymał ani od ludzi, ani od miejsca upominku wdzięcznéj pamięci, skoro grób jego na cmentarzu w Muszynie nawet najskromniejszym nagrobkiem dotychczas nieoznaczony! — Niechajże aby to piśmienne wspomnienie mówi o wdzięczności ubogiéj Krynicy dla swego lekarza zdrojowego, rzetelnego jéj przyjaciela.

Smutny stan Zakładu zdrojowego, w jakim go Dr Stirba zastał, obejmując urząd lekarza zdrojowego w Krynicy, nie oddziaływał różowemi barwami na dopiero od 6ciu lat dyplomowanego Doktora, zapewnie pełnego ułudnych nadziei dla swego stanowiska. Nadwerężona żywotność zdrojowiska i powstrzymany jego rozwój ponawianem i ustawicznie trwającem jego wydzierżawianiem, z coraz to mniejszym czynszem dzierżawnym ze Zakładu osiąganym (w r. 1814 złr. 1619, w r. 1820 złr. 570), świeże a wielkie zniszczenia w Zakładzie po pamiętnym wylewie rzek r. 1813 w całéj Galicyi tudzież w Krynicy zrządzone, z powodu których dzierżawcy $1/3$ z czynszu dzierżawnego odstąpić dozwolono, uderzający ubytek frekwencyi do Zakładu i zmniejszony odbyt wód krynickich, jako naturalne następstwo klęsk elementarnych: pomoru, powodzi, ówczesnych wojen i powszechnego zubożenia, do którego i poprzednia redukcya waluty przyczynić się musiała, a niesłychane podrożenie wszelkich potrzeb, powodujące zaprowadzenie r. 1815 dodatku do pensyi urzędników na drożyznę w stosunku 150%, co raz to mniejszy dochód ze Zakładu dla Skarbu, a co raz większe jego obdłużenie wydanemi na jego potrzeby zaliczkami (forszussami), czyniły przykrem położenie Dra Stirby w jego urzędowaniu.

To też w owych 18 latach urzędowania Dra Stirby jako lekarza Zdrojowiska krynickiego, tutejszy Zakład istnie tylko wegetował; bynajmniéj w owych 18 latach nie wzrastał i nie dojrzewał, ani nie wydawał spodziewanych po sobie owoców; a jego znaczenie humanitarne i lecznicze nie potęgowało się i nie rozpowszechniało się w owych latach, owszem od roku do roku Zakład chylił się ku upadkowi: przez zobojętnienie od właściciela,

przez zaignorowanie go od kraju i od publiczności, a już wówczas zacofany i prześcignięty w swych urządzeniach i w swych wygodach od wielu zagranicznych zdrojowisk, a nawet od naturalnego i sąsiedniego swego rywala Bardyowa, szybkim krokiem podążał ku upadkowi, który mu przyspieszyły ogólne nieszczęścia krajowe: powstanie w r. 1830, współczesna cholera, ogólne na sprawy kraju otrętwienie, a nadewszystko zniechęcenie właściciela i publiczności dla owego Zakładu, desolacye jego budynków (skoro na ich reparacye w r. 1830 złr. 47 zaasygnowano), a ubezwładnienie wszelkiéj działalności Dra Stirby w swych obowiązkach tem gwałtowniejsze pod owe czasy być musiało, gdy mu nawet jego pensyi (r. 1830) nie wypłacono, darząc go jedynie zaliczkami w kwotach 2 złr., 47 złr., a po półroczném oczekiwaniu kwotą 100 złr. — Jakąż przeto goryczą niezaprawiano ostatnich lat jego urzędowania w Zdrojowisku krynickiem!

(C. d. n.)

KRONIKA WIADOMOŚCI BIEŻĄCYCH
O ZDROJOWISKACH KRAJOWYCH.

Krynica. W dniu 18 b. m., jako w rocznicę urodzin **JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI NAJJAŚNIEJSZEGO PANA** odprawionem będzie w Kaplicy tutejszego Zakładu zdrojowego (o godzinie 9) uroczyste nabożeństwo z odśpiewaniem „*Te Deum.*“

* * *

Krynica. Do grona Doktorów, tego roku w Krynicy przebywających, złożonego z pp.: Prof. Dra **Adamowicza** (z Wilna), z Dra **Broniowskiego** (ze Sokala), z Dra **Blatteisa** (z Krakowa), z Dra **Chmielewskiego** (z Warszawy), z Dra **Dobrowolskiego** (z Krakowa), z Dra **Jandy** (ze Lwowa), z Dra **Kwaśnickiego** (z Warszawy), z Dra **Markiewicza** (ze Soczewki, Król. Pols.), z Dra **Mossóra** (z Przemyśla), z Dra **Stummera** (z Warszawy), z Dra **Skórczewskiego** (z Krakowa), z Dra **Thieme'go** (z Warszawy), z Prof. Dra **Tyrchowskiego, Dyrek. Klin. Akuszer. Uniw. Warszawsk.**, z Dra **Wodnickiego** (z Bendzina), z Dra **Wrońskiego** (z Gorlic) i z Dra **Zdunia** (z Krakowa) — przybyli temi dniami Dr. **Konstanty Rosé**, były **Prof. Patologii Uniwersytetu Warszawskiego**, tudzież Dr **Narkiewicz-Jodko**, były **Docent Okulist. w Warsz. Uniw.**, obaj zaszczytnie znani na polu literatury i wykonawstwa lekarskiego.

X. LISTA GOŚCI
przybyłych do c. k. Zakładu Zdrojowego w Krynicy
od dnia 3 Sierpnia do 12 Sierpnia 1876 r.

842.	Zeidler Anastazya, obyw. z córką Heleną Siekierczyńską z Klasna	osób 2	przybyła d. 3	Sierpnia	u Seidlerowéj.
843.	Witowska Teresa, żona nadinżyniera z synem i Zuzanną Huniady z Rumunii	„ 3	„ 4	„	w Łazienkach Nr. 14.
844.	Niesiołowska Ludwika, obyw. z córką, Urszulą Łętowską i sługą z Uszwi	„ 3	„ 4	„	pod Ułanem.
845.	Januszkiewicz Helena, żona nadleśniczego ze Salomeą Stojowską ze Zapałowa	„ 2	„ 4	„	u J. Kamińskiego.
846.	Janicka Wiktorya, obyw. ze Zofią Leopold z Król. Pol.	„ 2	„ 4	„	pod Góralem.
847.	Bodner Helena, żona księdza z Przewłoka	„ 1	„ 4	„	„ Kurkiem.
848.	Rostafińska Helena, właś. ziem. z córką i Felicyą Janiszewską z Królestwa Polskiego	„ 3	„ 4	„	pod Zieloną górą,
849.	Twarowska Stefania, właś. ziem. ze sługą z Kozara (Kr. Pol.)	„ 2	„ 4	„	„ „
850.	Stern Debora, żona kupca z Frimetą Borg z Drohobycza	„ 2	„ 5	„	„ Palmą.
851.	Bogdańska Józefa, emerytka ze sługą z Kielc	„ 2	„ 5	„	pod Góralem.
852.	Ks. Cybulski Wincenty, proboszcz ze Staranieska	„ 1	„ 5	„	w Hotelu Seiferta.
853.	Kuliczkowski Michał, właś. ziem. ze Stryjesta (Bukowina)	„ 1	„ 5	„	pod Góralem.
854.	Strzałkowski Ignacy, właś. ziem. z Okolina	„ 1	„ 5	„	pod Jarząbkiem.
855.	Głębocki Wincenty, były członek Senatu z Warszawy	„ 1	„ 5	„	„ Pagatem.
856.	Chmielewski Konrad, Doktór med. z Warszawy	„ 1	„ 5	„	pod Pogonią.
857.	Kwaśnicki August, Dr. Med. z Warszawy	„ 1	„ 5	„	pod Zegarem.
858.	Hr. Łempicka Marya, obyw. ziem. z córką i synem z Król. Pol.	„ 3	„ 5	„	pod Orłem N. 10.
859.	Pączkowa Elżbieta, obyw. ze siostrzenicami z Radomyśla	„ 3	„ 6	„	pod Kominiarzem.
860.	Łempicki Zygmunt, rejent z żoną z Płocka	„ 2	„ 6	„	u Ziembińskiego.
861.	Podbielska Malwina, żona prokuratora z córką z Łomży	„ 2	„ 6	„	„ „
862.	Gros Ette, żona kramarza z Heleną Lerfeld z Gdowa	„ 2	„ 6	„	u Luxa.
863.	Chełmicki Ignacy, obywatel z Płocka	„ 1	„ 6	„	pod Opatrznością.
864.	Zakrzewski Jan, właś. ziem. z fam. i sługą z Więcławic (Kr. P.)	„ 4	„ 6	„	pod Góralem.
865.	Ciszewska Anna, właś. ziem. z córką z Makowa (Król. Pol.)	„ 2	„ 6	„	„ „
866.	Rosé Konstanty Józef, dr. med. z familią z Warszawy	„ 4	„ 6	„	„ Orłem Nr. 8 i 9.
867.	Wolińska Marya, żona obyw. z Policzyrna (w Lubelskim)	„ 1	„ 6	„	„ Kurkiem.
868.	Szalaj Józefa, obyw. z Warszawy	„ 1	„ 6	„	„ „
869.	Gawalewicz Sabina, obyw. ze Lwowa	„ 1	„ 7	„	u Wrony.

870. Krajewski Benjamin, obywatel z Warszawy	osób 1	przybył d.	7 Sierpnia	pod Sobieskim.
871. Gumplowicz Zofia, żona kupca z familią i sługą z Krakowa	„ 5	„	7 „	„ Rybą.
872. Kubicka Aniela, żona c. k. komisarza z synem i sł. z Limanowy	„ 3	„	7 „	u Warnickiego.
873. Wołkowicka Elżbieta, ob. ziem. z córką Zofią Czechowicz z Litwy	„ 2	„	7 „	pod Pagatem.
874. Królikowski Aleksander, obyw. z żoną z Warszawy	„ 2	„	7 „	„ Kosynierem.
875. Chranicki Jan, obywatel z Krakowa	„ 1	„	8 „	pod Białą Różą.
876. Agath Marya, żona nadkomisarza skarb. z Rzeszowa	„ 1	„	8 „	„ „ „
877. Stummer Edward, radzca stanu z Warszawy	„ 1	„	8 „	u Warnickiego.
878. Wroczyński Henryk, marszałek szlachty z Kornelią Przegodzką z Wołynia	„ 2	„	8 „	„ „
879. Czorba K., obyw. ze Zamojskim S. z Warszawy	„ 2	„	8 „	w Hotelu Krakowskim.
880. Smoleński Józef, obywatel ze Sanoczana	„ 1	„	9 „	pod Lwem.
881. Wroński Karol, oficyał sądu obw. z fam. i sługą z Now. Sącza	„ 4	„	9 „	„ Ułanem.
882. Drużbacki August, obyw. ze Zameczka (Król. Polskie)	„ 1	„	9 „	„ Cisem.
883. Ursel Wilhelm, obyw. z żoną z Tarnowa	„ 2	„	9 „	„ „
884. Sakowicz Jakób, obywatel z żoną z Litwy	„ 2	„	9 „	w Hotelu Seiferta.
885. Kobylińska Babeta, żona nadporucznika z Nowego Sącza	„ 1	„	7 „	w Łazienkach Nr. 13.
886. Godlewski Michał, profesor i artysta z żoną z Czerniowic	„ 2	„	8 „	pod Zamkiem Nr. 11.
887. Horbowski Mieczysław, artysta opery z Warszawy	„ 1	„	8 „	w Hotelu Krakowskim.
888. Krzeczunowicz Anna, żona lekarza z synem i Wiktoryą Marawicz ze Lwowa	„ 3	„	9 „	pod Topolami Nr. 9.
889. Kłodnicka Bronisława, żona nacz. banku włośc. z Now. Sącza	„ 1	„	9 „	„ Zamkiem Nr. 12.
890. Zaremba Paulina, ob. ziem. z córkami z Witowa (Król. Pol.)	„ 4	„	9 „	„ Ułanem.
891. Imszenik Wiera, żona radcy stanu z córkami i sługą z Rosyi	„ 4	„	9 „	„ Białym Orłem.
892. Rewakowicz Ignacy, rewident rachunkowy ze Lwowa	„ 1	„	9 „	u Luxa.
893. Nadel Eme, żona kupca z Wilna	„ 1	„	9 „	„ Röslera.
894. Singer Luise, „ „ „ Krakowa	„ 1	„	9 „	„ „
895. Manele Malke, żona kupca ze sługą z Kielc	„ 2	„	9 „	„ „
896. Śliwińska Józefa, obywatelka z córką z Krakowa	„ 2	„	9 „	pod Łososiem.
897. Wołkowicki Roman, obywatel z Litwy	„ 1	„	10 „	w Hotelu Seiferta.
898. Zapolska Alina, obywatelka z familią z Ukrainy	„ 4	„	10 „	„ „ Warszawskim.
899. Lavaux Ludwik, profesor ze Stanisławowa	„ 1	„	10 „	„ „ „
900. Godecki Franciszek, doktor medycyny z Warszawy	„ 1	„	11 „	pod Sobieskim.
901. Mesterhazy Emilia, żona urzędnika z Warszawy	„ 1	„	11 „	u Ziembińskiego.
902. Szwejkowski Jan, urzędnik ze Lwowa	„ 1	„	11 „	pod Zamkiem N. 3.
903. Sławikowski Tadeusz, „ „ „	„ 1	„	11 „	„ „
904. Gablanc Janina, obywatelka z córką i Wandą Leszczyńską z Przyrodzina (Król. Pol.)	„ 3	„	11 „	pod Orłem Nr. 11.
905. Krawczykiewicz Emil, c. k. starosta z Liska	„ 1	„	11 „	w Hotelu Warszawskim.

Razem rodzin 64 czyli 120 osób.
Pozostało z poprzedniej listy rodzin 841 czyli 1661 osób.
Od otwarcia Zakładu było razem 905 „ 1781 „

Odjechali z Zakładu do dnia 11 Sierpnia 1876 r.:

9. Niemczeńko Apolon	z Warszawy	mieszkający	w Łazienkach Nr 13	odjechał dnia	25 Lipca.
10. Brylak Wanda	z Brzeska	„	pod Szwajcarem Nr 11 i 12	„ „	28 „
11. Zdanowska Teresa	z Sierosławic	„	w Łazienkach Nr 4	„ „	28 „
12. Roth Zofia	ze Staszowa	„	pod Trąbką Nr 11 i 14	„ „	30 „
13. Kaszyc Anna	z Cieszanowa	„	„ Topolami Nr 11	„ „	5 Sierpnia
14. Kosterkiewicz Antoni	z Wielopola	„	„ Orłem Nr 8 i 9	„ „	1 „
15. Dr Adamowicz Adam	z Wilna	„	„ Trąbką Nr 7 i 8	„ „	2 „
16. Makulska Julia	z Krakowa	„	„ Topolami Nr 7	„ „	2 „
17. Rott Leonarda	z Sannik	„	„ Orłem Nr 11	„ „	3 „
18. Stroner Alojzya	ze Lwowa	„	w Łazienkach Nr 14	„ „	3 „
19. Pieńkowska Malwina	z Koluchowa	„	pod Zamkiem Nr 14	„ „	4 „
20. Witowska Marya	z Wołynia	„	„ „ Nr 11 i 14	„ „	8 „
21. Maliszewski Kajetan	z Warszawy	„	„ Orłem Nr 11	„ „	8 „
22. Jaciewicz Weronika	z Krosna	„	„ Zamkiem Nr 12	„ „	9 „
23. Czarnowska Anna	z Kutna	„	„ Trąbką Nr 7 i 8	„ „	10 „
24. Lubowiedzki Aleksander	ze Sroczkowa	„	„ Zamkiem Nr 3	„ „	10 „
25. Aywas Grzegorz	z Krakowa	„	„ Trąbką Nr 18	„ „	10 „
26. Błażowska Leopoldyna	z Drohobycza	„	„ Orłem Nr 12	„ „	10 „

Krynica, dnia 12 Sierpnia 1876. ***Reichelt,*** c. k. polit. Inspektor zdrojowy.

Główny Redaktor i wydawca Dr. *Michał Zieleniewski.* Redaktor odpowiedzialny *Józef Łakociński.*

W drukarni „CZASU“. Nakładem c. k. Zakładu Zdrojowego w Krynicy. Rządca drukarni *Józef Łakociński.*